

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121350078
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:6121350078.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava – Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D. E., občan SR, v konaní o zaplatenie 1.215,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur **z a s t a v u j e**.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, uplatnenou pôvodne v upomínacom konaní (OS Banská Bystrica sp. zn. 29Up/526/2021) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 25.6.2021, domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 604,69 eur, zmluvnej pokuty vo výške 610,99 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z tam uvedených súm a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 3.12.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu. Medzi Slovak Telekom, a. s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb v znení Dodatku. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej aktivovaný program služieb. Slovak Telekom, a. s. sa so žalovanou dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Žalovaná si neplnila svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradila Slovak Telekom, a. s. vystavené faktúry. Žalovaná je s úhradou faktúr v omeškaní, preto si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 3.6.2021 platobný rozkaz sp. zn. 29Up/526/2021, proti ktorému žalovaná podala odpor s odôvodnením, že nesúhlasí so zaplatením zmluvnej pokuty vo výške 610,99 eur a s úrokmi z omeškania. Žalovaná je ochotná zaplatiť istinu dlhu. Finančná situácia žalovanej neumožňuje tento dlh splatiť jednorazovo, nakoľko žalovaná je zamestnaná a pracuje za minimálnu mzdu vo výške 480,- eur mesačne, je živiteľkou rodiny, keďže manžel žalovanej je invalidný dôchodca s príjmom 213,- eur mesačne. Spoločne s manželom sa starajú o štyri nezaopatrované deti. Pohľadávku je schopná uhradiť splátkovým kalendárom po 50,- eur mesačne, prvú splátku by uhradila hneď ako by jej bolo povolené splácať pohľadávku. Z dôvodu podaného odporu sa platobný rozkaz podľa § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní zrušil.

3. Upomínací súd zaslal odpor žalobcovi s výzvou na vyjadrenie sa a navrhnutie pokračovania v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobca vo svojom

vyjadrení uviedol, že odpor považuje za nedôvodný a účelový. Žalovaná v prvej vete svojho odporu uznáva nárok žalobcu. Následne iba nesúhlasí so zaplatením dohodnutej zmluvnej pokuty a zákonného úroku z omeškania, a to výlučne z dôvodu svojej nepriaznivej sociálnej situácie. Žalovaná nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a úroku z omeškania skutkovo a právne žiadnym spôsobom nespochybňuje. Zároveň pre ďalšie konanie s ohľadom na uznanie nároku žalobcu navrhuje, aby súd rozhodol podľa § 282 CSP rozsudkom pre uznanie nároku a povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 50 eur mesačne, a to pod hrozbou straty výhody splátok.

4. Žalovaná dňa 26.7.2021 doručila tunajšiemu súdu vyjadrenie k výzve v ktorom uviedla, že v uvedenom konaní má schválenú dohodu o mesačných splátkach v sume 50,- eur na číslo účtu spoločnosti. K vyjadreniu žalovaná pripojila aj e-mailovú komunikáciu týkajúcu sa splácania.

5. Dňa 2.12.2022 bolo tunajšiemu súdu doručené späťvzatie žaloby vo výške 100,- eur z dôvodu úhrad zo strany žalovanej vo výške 50,- eur dňa 24.8.2021 a vo výške 50,- eur dňa 23.9.2021.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 12.1.2023. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavila žalovaná A. B.. Súd v súlade s § 180 CSP rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že pravdou, uzatvorila zmluvu so spoločnosťou Slovak Telekom. V službách, ktoré užívala, mala voľné minúty, avšak chodili jej výpis aj za nejaké sťahovania, ale ona nesťahovala nič. Za služby, ktoré jej poskytoval Slovak Telekom, jej chodievali faktúry, niektoré uhradila, ale niektoré nie, a to z dôvodu, že ich nemala z čoho ich vyplatiť. Platí inkaso 160,- eur, má manžela, ktorý je zdravotne postihnutý, je po infarkte, treba dávať vysoké čiastky na lieky a treba aj z niečoho žiť. Pracuje na EKOS-e, za minimálnu mzdu, jej mesačný príjem činí asi 600,- eur, z toho platí inkaso, manželovi lieky, náklady na živobytie, stará sa ešte o tri nezaopatrené deti. Celkovo má štyri deti, jedno dieťa je už dospelé a tri sú ešte neplnoleté. Jej manžel nepracuje, dostáva invalidný dôchodok vo výške 100,- eur. Takú sumu, ktorú odo nej žiada žalobca nemôžem zaplatiť jednorazovo, mohla by maximálne uhrádzať nejakú čiastku v splátkach. V súčasnosti už nemá zmluvu s operátorom Slovak Telekom, a.s. a nemá žiadnu inú zmluvu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 3.12.2020 došlo k postúpeniu pohľadávok vyplývajúcich zo zmlúv o poskytovaní verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu. Slovak Telekom, a.s. uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 4.1.2017 v znení Dodatku zo dňa 23.1.2017 a dňa 13.7.2017. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb súd zistil, že žalovanej bol aktivovaný program Magio televízia XL Sat s dobou viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou za porušenie záväzku viazanosti vo výške 180,- eur jednorazovo. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 29.11.2017 súd zistil, že žalovanej bol aktivovaný program Happy M s dobou viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou za porušenie záväzku vo výške 330,- eur (základ – počiatočná suma, ktorá bude klesať). Dňa 21.2.2018 právny predchodca uzavrel so žalovanou ďalšiu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s programom služby: Mobilný Internet s dobou viazanosti na 24 mesiacov a zmluvnou pokutou vo výške 190,- eur (základ – počiatočná suma, ktorá bude klesať). Následne dňa 26.2.2018 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovanou Zmluvu o poskytovaní verejných služieb z ktorej vyplýva, že žalovanej bol aktivovaný program Magio Internet vzduchom s dobou viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou vo výške 150,- eur (základ – počiatočná suma, ktorá bude klesať). Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.4.2018 vyplýva, že žalovanej bol aktivovaný tiež program Happy M s dobou viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou vo výške 240,- eur jednorazovo a zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.8.2018 vyplýva, že žalovanej bol aktivovaný program ÁNO M s dobou viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou 260,- eur jednorazovo. Na základe týchto zmlúv sa Slovak Telekom, a. s. zaviazal dodávať žalovanej telekomunikačné služby v rámci dohodnutých programov a žalovaná sa zaviazala za tieto služby dohodnutým spôsobom platiť.

9. Cenu poskytnutých služieb právny predchodca žalobcu vyúčtoval faktúrami pod variabilným symbolom číslo:

- 8216917983 na sumu 117,35,- eur, splatnou 18.9.2018, z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 102,- eur;
- 8218904792 na sumu 409,56 eur, splatnou 18.10.2018, z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 409,56 eur;
- 8220900371 na sumu 93,13 eur, splatnou 19.11.2018, z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 93,13 eur;

- faktúrou č. 8235281902 zo dňa 1.6.2019 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej zmluvnú pokutu v sume 610,99 eur. Faktúra bola splatná 18.6.2019.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3.12.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní žalobcovi, čo bolo oznámené žalovanej listom zo dňa 17.12.2020. Výzvou k úhrade pohľadávok zo dňa 13.3.2021 žalobca vyzval žalovanú k úhrade sumy 1.283,23 eur. Žalovaná uvedené faktúry doposiaľ neuhradila.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

11. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

15. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

17. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

18. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

22. Podľa § 43 ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

23. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Právne posúdenie veci:

31. V prvom rade je potrebné uviesť, že vzhľadom na čiastočne späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 100,- eur súd v súlade s hore citovanými zákonnými ustanoveniami § 144, § 145 ods. 2 konanie v tejto časti zastavil.

32. Vo vzťahu k zvyšku nároku mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní verejných služieb, prostredníctvom ktorých žalobca poskytol žalovanej možnosť využívať elektronické komunikačné služby a žalovaná sa zaviazala za tieto poskytnuté služby zaplatiť. Uvedené zmluvy majú spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenými zmluvami vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorému boli žalobcom poskytnuté služby a žalobca mal postavenie dodávateľa, ktorý telekomunikačné služby dodával v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti.

33. V danom prípade sa súd tiež vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a ďalšie vedenie predmetného sporového konania žalobcom v tomto konaní, a skúmaním tejto otázky dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko na strane žalobcu nie je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

34. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

35. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej úhrady sa voči žalovanej v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

36. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami), ktoré musí veriteľ splniť prv, než pristúpi k postúpeniu pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

37. Ide o postup obdobný ako v prípade postupu predvídaného ust. § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v prípade nedodržania ktorého u bánk je pochybenie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

38. V danom spore žalobca nepredložil súdu výzvu právneho predchodcu žalobcu na splnenie dlhu v zmysle § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. adresovanú žalovanej a rovnako ani listinu preukazujúcu doručovanie uvedenej výzvy.

39. Ako už súd vyššie uviedol podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky (v tomto spore teda telekomunikačného podniku) postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že žalovanému bola výzva na splnenie jej omeškaných úhrad voči banke (v tomto spore teda telekomunikačnému podniku, pozn.) preukázateľne zaslaná (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

40. Podľa názoru súdu je takýto výklad textu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aplikovateľný aj na výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.. a žalovanou. Týmto smerom sa ubera aj rozhodovacia činnosť slovenských súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. n. 17CoCsp/34/2020 zo dňa 29.9.2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/328/2017 zo dňa 30.05.2019, príp. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/151/2018 zo dňa 19.09.2019).

41. Táto požiadavka preukázateľného doručovania výzvy na splnenie dlhu žalovanému v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. takáto výzva na splnenie dlhu zo strany žalovaného pred postúpením uvedenej pohľadávky musí mať písomnú podobu, pričom v prípade, že sa táto písomná výzva právneho predchodcu doručovala žalovanému obyčajnou zásielkou, žalobca nepreukázal jej doručenie bežnou judikatúrou najvyššieho súdu akceptovanou fikciou doručenia.

42. Podľa tejto sa listiny považujú za doručené do sféry ich adresáta momentom ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011), pričom v tomto spore sa nepreukázalo splnenie žiadnej z uvedených podmienok.

43. Súd tiež poznamenáva, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

44. V tejto súvislosti súd len poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči jeho osobe z telekomunikačného podniku na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok voči žalovanej, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

46. V tejto súvislosti neobstojí ani v spojení s § 151 ods. 1 CSP prípadný poukaz na to, že žalovaná nepoprela doručenie uvedených listín, a to poukazujúc na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“. Žalobca v danom spore nielen že nepreukázal doručenie výzvy na plnenie žalovanej, ale dokonca ani nepredložil súdu samotnú výzvu na plnenie v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011, tak aby sa dalo posúdiť splnenie požiadaviek § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v danom sporovom prípade.

47. Okrem toho povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok v spotrebiteľských zmluvách predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva, že povinnosťou súdu pri posudzovaní sporov, v ktorých vystupuje slabšia strana sporu v pozícii spotrebiteľa je pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami ex offo dôsledne napĺňať ustanovenia únieového spotrebiteľského práva vo veci ochrany spotrebiteľa. To znamená, že súd je povinný posúdiť aj otázku platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského sporu bez ohľadu na to, či to žalovaný ako spotrebiteľ namieta alebo nenamieta.

48. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. podmienky vyhotovenia

písomnej výzvy na splnenie dlhu a jej preukázateľného zaslania (doručovania) zo strany Slovak Telekom, a.s.. Žalovanej nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o elektronických komunikáciách) dovolená, v dôsledku čoho ani nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky a prípadná Zmluva o postúpení pohľadávok by tak v časti týkajúcej sa pohľadávky obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči žalovanej, ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, bola absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia by musel prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

49. Pre úplnosť, vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej, obsiahnutému v odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom žalovaná uviedla, že uznáva svoj dlh voči spoločnosti Telecom, a že je schopná ho splácať po mesačne po 50,- eur, je potrebné uviesť, že v spotrebiteľských sporoch nie je uznanie dlhu žalovaným – spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by pozbavovala súd povinnosti preskúmať, či zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve nie sú v rozpore so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi ochranu spotrebiteľa, v neprospech spotrebiteľa (§ 52 – 54a Občianskeho zákonníka, zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Priečilo by sa totiž zásade spravodlivosti, ak by pasívni spotrebiteľia boli zvyhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpení, či neporozumení rozhodnutia súdu.

50. Podobne je to možné konštatovať aj v prípade, že súd zistí nedostatok vecnej legitímácie u niektorej zo sporových strán, pričom navyše je potrebné zdôrazniť, že preskúvanie vecnej legitímácie sporových strán, je imanentnou súčasťou súdneho konania a súd skúma vecnú legitímáciu v spore ex offio, teda aj bez návrhu niektorej sporovej strany.

51. To boli podstatné dôvody, na základe ktorých súd žalobu v prevyšujúcej časti (po zastavení konania v časti o zaplatenie 100,- eur, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom) zamietol.

52. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k uplatnenému nároku v celkovej výške 1.215,68 eur bol žalobca úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy v celkovej výške 100,- eur, keďže čiastočné zastavenie konania procesne zavinila žalovaná, nakoľko žalobca vzal žalobu čiastočne späť z dôvodu úhrad žalovanej. Žalovaná bola úspešná pokiaľ ide o zaplatenie sumy 1115,68 eur, teda v časti ktorej bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol teda úspešný v 8,23 % a žalovaná v 91,77 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej čistý úspech žalovanej bol v rozsahu 83,54 %. Žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 83,54 %. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

56. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.2.2018, zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.